

ДІЛО

Видає: Видавництво Спілки „Діла“

Проти прилучення до Польщі.

Протест українського Львова.

Львів, 23. вересня 1918.

Мануального й сього тажні відбуваються по всій українській Галичині масові віча з протестом проти прилучення української Галичини до Польщі. Польські органи австрійської держави в Галичині вважали за відповідне покликання тому масовому протестови українського народу, забороняючи відбування публічних зборів. Та се заборона не осягнула осі ціли. Замість публічних відбуваються або самі масові довірочні збори, або публічні збори відбуваються таки мимо заборони. Так у Снятині мимо заборони ц. к. староста відбулося під голим небом кілька десятилітисячне віче, якого ц. к. староство не поважилося розігнати.

Вчора протестував проти прилучення до Польщі український Л. В. Велика салля Народного Дому не могла вмістити всіх учасників зборів. Головний реферат виголосив голова Народного Комітету посол др Кость Левицький, після чого промовляли: секретар Народного Комітету др Степан Баран, письменник Модест Левицький з Києва і посол др Льонгін Цегельський. Збори ухвалили революцію з домаганням позного виконання вобовязань Австро-Угорщини супроти української держави, обявивши берестейським діговозами, отже також зобов'язання щодо поділу Галичини й утворення українського коронного краю в Австро-Угорщині.

Коли ж на трибуні з'явився гість від столиці української держави — пригадавши зімним, як Тарас Бульба на оклик свого сина тата, мученого Поляками: „Чи чуєш батько?“ відповів: „Чую, сину!“ — заявив, що держава Україна чує голось поневолені Поляками Галичини, настірі вібрачних піднісся до найвищого напруження.

Ідея єдності всіх українських земель і всеукраїнського народу — ось що панує тепер по долині над душами й умами українського народу Галичини. Про се говорить як вчера львівське віче, так і віча в цілій краю. До складу українського народу Галичини має надію, що Австро-Угорська держава дасть Йому змогу вільного розвитку в своїх державних границях і там самим віному духового єднання з своїми братами в австрійській державі, доти він виставляє дома утворення українського коронного краю в Австро-Угорщині.

Вчора вечір львівське віче, як також віча по цілому краю дають дуже знаменний образ того настрою і сеї рішучості українського народу Галичини.

А волинських волітків новини навчти, Східної Галичини вони не дістануть.

РЕДАЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18, II. поверх.
Кonto почт. шахи. 26.726.
Адреса тел.: „Діло—Львів“.
Число телефону 568.
Рукописів
редакція не збергає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місечно 5— К.
четвертично 15— .
швірено 28— .
п'яторічно 56— .
у Львові (без достави):
місечно 4— К.
четвертично 12— .
швірено 22— .
п'яторічно 44— .
в Німеччині:
шахи 28— М.
шахи 56— .
За замовленнями
платити ся 50 к.

Ціна відвідування:
Редакція постійно, зразковим членом
або без членства 20 к., в кількості
1 к. в спільнотах 15 к., в разі
кількох членів звідси по півночі
або 2 к. Після цього 2 к. Кожен
з членів спільноти по 10 к. Кожен
член на кількох членствах. Останні
члени на кількох членствах.
Бессрочні відвідування за 10 к.
Один прилікарський консуль
у Львові 16 к.
за прокіпністю 20 к.

Начальний редактор: д-р Всевіль Панайко.

Поворот Гетьмана в Німеччині.

Київ 19. вересня 1918.

Передуchora вірнувся Гетьман у Київ з подорожі по Німеччині. Про політичний бік сеї подорожі нинішне „Відродження“ принесло таку замітку:

З певних високоавторитетних жерел позі доніляють:

Поїздка пана Гетьмана для побачення з цісарем Вільгельмом II, дата гарії наслідка для української держави. Передовсім міжнародне становище, котре раніше викликало деякі сумніви, тепер звсім виявилось у добривідливі розумінні для України.

Між іншим вважаємо обусловлено зasadничий принцип, що Україна буде самостійною й ні від кого незалежною державою.

Відносини українського правителів з австрійським правителівством набрали характеру широї і отвертої притачи, при чій молодій українській державі обіцяно саму широку допомогу від центральних держав у справах її урядування, закріплення її державного устрою й відновлення в її межах нормальних умов життя.

З приводу повороту Гетьмана віслав до цісаря Вільгельма телеграму, в якій дакує за приняття і заявляє, що побут в Німеччині укрі-

пиз Яого в переконанні, що при поюочі Німеччини Україна стане роботаюю і сильною державою.

Цісар Вільгельм відповів телеграмою, де висловлює радість, що Гетьман особисто від переноситься, як в велике заинтересування й симпатії зустрічає в Німеччині справа відродження української держави, а також нараду, що навязані особистих вносин Гетьмана в мірозданими кругами Німеччини скріпить спільне довіря й облекшить спільну працю.

Крим для України.

(УТА) Київ, 21. вересня 1918.

Рада міністрів поважаєміши з рішенням представників Криму вступили з укр. урядом в переговори про умови приєдання Криму до України. Й ідути на зустріч прикрою становищу населення Криму, яке не може в умовах інтовій війні реалізувати врожай овоців і винограду, за згодою п. гетьмана позбавила спінні мигаю війну при умові негайної присилки представниками Криму в Київ у повноваженого для переговірів. Со укладу послано по телеграфу: в Сіаферополь ген. Сулькевичу, представителям губ. зем. управи в Сіаферополі зем. управ в Ялті й Феодосії, в Бердянську міністру зем. управи в Криму і відповідно в Україні в Криму в Україні.

Міністерство фінансів видав телеграфне розрідження про цікавите призначення доказу на мигаю зі згрузами від родів, в тому числі харчовими, які вивозяться з України в Крим і ввозяться з Криму в Україну.

Проти польського анексіонізму.

Стрий, 20 вересня 1918.

В четвер дні 19. вересня с. р. відбулись в „Народнім Домі“ в Стрию дві важні українські наради, а то найперше о год. 12 в полуночі велике господарське віче, скликане через тут. філію „Сільського Господаря“, а відтак о год. 2 впівдні збори політичні, скликані на базис Народного комітету через стрижську позитивну організацію.

Оба ті збори відбулись імпозантно при великій участі всіго українського громадянства, особливо селян, які на базисі своїх організацій мимо пекучих робіт в полях, прибули дуже численно (доверх 1000 осіб) і вгодом заповнили велику саллю „Народного Дому“ по берега. Як відрадний факт піднімимо, що майже 1/3 частини вібраних випала на сільське жіноцтво, яке від довшого часу стало тут живо заинтересуватися всіми народними справами, особливо господарськими і брати участь у всіх зборах. На вічу господарськіх, яке відбулося без перешкод, голова філії „Сільського Господаря“ О. Андрій Пеленський з Лисичанського представив вібраним найважливіші під теперішню хвиллю справи господарські і подав деякі дуже тепер для селянства влучні і потрібні поради, визиваючи між іншими вібраних, щоби тепер за ніку не визбувались — крім доколічніх реквізіцій — своєї худоби, без якої на будуче ніяке господарство неможливе — і щоби на свої одяги не купували за небувалі ціни дрантивої фабричної тандити, але сяяли ден і коноплі і держались свої так гарних і тревалих домашніх виробів.

Послідну пораду приняло усе селянство в очевидним живим привнаннem.

Відтак д-р Калитовський виснів зібраним найновіші важні для селянства розпорядки в справі чинильб воєнників державного відрядження для осіб невинно під час війни склічених і убитих, невинно уважених, будто інтернованих, а на Його внесок ухвалило віче однодушно протест проти того, що країна комісія оцінила як підставу до найближчих реквізіцій ві-

жа мимо сегіріні посухи і весняних морозів приняла видаток в морга на 9 мц. збіжа, оцінка, яка разично мінається з правою і може ревіковані селянам принести необчисліні шкоди.

Після віча господарського мало відбутися заповіднє віче політичне, та тут ц. к. староство в поспільній хвилі відбуло публичного віча заказало, хоч такі віча відбуваються без перешкод в цілій Австро-Угорщині.

Заскочена тим повітова організація була зневолена зарадити збори за затрощеннями, які в деяким опізненнем відбулись так само численно в тій салі сали.

При відкриті зборів явився на салі комісар ц. к. староста, та спровадивши зіро позаям дальших перешкод не робив.

По півторагодиннім рефераті з прошеного посла д-ра Льонгіна Цегельського, який з зайчаною собі краснорічівством засував таємні положення австрійських Українців, неперебираючи в способах заходи Поляків задержати нас на віки під свою корингою і конечність як на Генеральнішого протиділля і всенародної оборони проти зіткнення з боржниками і серед піднесеного настрою, в якім проблизився візантійський твердо і непокінно постояти за себе, ухвалили слідуючі резолюції:

1) М. відпоручники українських громад і усього українського населення повіту стрижського, вібрали на зборах в Стрию дні 19. вересня 1918, ставимо до ц. к. правителівства домагання як найскорішої ратифікації заключеного в Берестя литовським між австро-угорською монархією і Україною мирового договору без ніяких додатків, на які не згодилася сама Українська держава.

2) Протестуємо рішучо проти того, щоби про судьбу і будучність живучого в Австро-Угорщині українського народу, який і в минувшині і в теперішній світовій війні поніс для австрійської держави безцінні жертви крові і майна і серед найтяжких обставин в своїй вірності для Монстра і держави не залишився, вирішувано без-

запиту і згоди нас самих вдороzi потайної дні вільоматті, в осібніх підносимо як на більш рішучий і торжественний протест проти того, щоб наш укр. народ в Галичині праця замешкалою через цюого територію був ві складу австрійської монархії вилучений і в якій небудь формі предлучений до королівства польського, і заявляємо, що ми в тю думкою не погодимося нікога і всім нам прислугуючими середніками будемо боронитися, щоби до від'ємнини того страшного для нас пляну не допустити.

3) Остаючи із дальше в складі і приналежності до австрійської монархії, рівночасно ставимо рішуче домагання, щоби гаряно по гадці заключеного між австро угор'ю монархією і Укр. або осібного договору, як на основі признакої австрійською конституцією для всіх народів державі рівноправності в життю публичному, — в часті Галичини і Буковини, українським народом компактно замешкалих, був яс найважче утворений осібній, звасім автономний край корони і тим способом на шому народови булуби запевнене не тільки рівноправне і рівнорядне становище поруч всіх інших народів держави, але також свободний політичний, господарський і культурний розвиток на будуче.

По приняттю тих революцій ухвалили збори однодушно щай нашій парламентарій представництв так галицький, як буковинський повне довіре і призначення за їх однодушне поступовання і рішуче становище супроти ворожої до нас постави теперішнього австрійського правительства, прививаючи наших послів, щоби відповідні і рішучі становища відмежували до тієї і запевняючи їм на той випадок повне і однодушне поперечі цілого українського народу. При кінці зборів забраз голос селянин в Жудині, Яким Маркус і заявляючи до знаного посла нашого Митрополита о постепенні зведення безпеки нашого духовенства в коротких і простих словах висловив погляди селянства на ту справу.

Нарід наш від довгих років привик до дуже істота життя, а в тім дужевисті і Його видинках має власні доді і недолі добрих ворядників і оборонців, священичі родини мати на нарід вплив добрий і спасений, давали Йому добрий приклад, разу і науку. При заземлені безпеки все то устаке і нарід почутує ясну зведені.

Проти збори ухвалили просябу до Митрополита, щоби в тою реформою як шкільною і непожаданою для нашого народу зберігався, що є єдна однодушно ухвалила.

Ухвалені революції передягло без зпровадження до кабінетової і арештів міністрів справ внутрішніх і заграницьких і президії Української Парламентарії Репрезентації у Відні, я надто до Народного Комітету у Львові, а резолюції

в справі багатості духовенства апостольсько-ку нунцієви у Відні і Екз-єкторополитові.

Ходрів, 20. вересня 1918.

Віче в Ходріві дні 19. с. м. бобринське старство відбровено. Вібулися збори за запрошеннями при участі якої тисячі людей, а кілька тисяч мусіло відійти домів. Зброям оровогив о. деян Донарович і реферували: о. деян Винніцький і о. Прайма. Революції проти наїврена призначення Східної Галичини до Польщі, а за утворенням українського коронного краю в Австро вислано, куди слід.

Снігопин, 21. вересня 1918.

Мимо ваканії військової старости явилося ка маїдані в Снігопині близько 30.000 вічевиків. Віче відбулося на маїдані і на площі читальні. Говорили: посол Стефанік, посол Трульовський, Іван Сандуляк. Порядок був вірцевий.

Революції ухвалило ось які:

I. Всі Україні снятий ької землі протестують урочисто і присяжують проти всіх змагань як існебудь гризучої східної Галичини до бурукої Польщі, укріплюють свій престест народною присягою, що він і хто із хивих Українців повіту, ані віто із іх потекіз ніколи преніксли не узне польської привілежності держави і то польського суверена, будь-нік князь, великий князь, король чи президент ібо інший революціант із польської держави, — що даліше гнатиуть всіку через польських пслів форсову комбінацію прилучення східної Галичини до Польщі як нужденний пслівничий вірд всієї української нашії в Галичині і урочистою клатьбою одістайно і однодушно зобов'язуються всім таким насильним змаганням супротистивити силу діла до поспідної капітальної країни.

II. Збори констатують, що ті погані і гаючі вісти про призначення східної Галичини до Польщі розповсюднюють польська і німецька преса.

Василь Егєфенік.

Відповіді на австро - угорську ноту.

Львів 23. вересня 1918.

З держав почвірного союза відповіда на ноту Австро Угорщини Німеччини Я Болгарія.

Німецька нота заявляє, що предложене Австро Угорщини відповідає тому духовні

примиримості і змагань до мира, які все проявляють держави, а хоч дотеперіши проси не є заохочуючі, однаке Німеччина вже бажає, щоб теперішній крок Австро Угорщини увічнявся успіхом. Німецьке правителство ство готове взяти в предложенні конференції участі.

Болгарська нота, заявивши готовність взяти участь у предложенні конференції, означає вісновні цілі Болгарії, якими є національне з'единення.

Також українське правительство відповіло до австро угорського міністерства загальних справ поту в заявюю, що всім силами буде піднімати мирні змагання Австро Угорщини.

Держави антиантанти не виступають в спільному відповіді, тільки кожда з держав відповідь від себе. Американські держави відповідь уже відома Франція відповідає пісредником Швейцарії, що промовив працівника міністерств Клемансо в селаті (хутя подали в попередній числі) в сфері відповіді Франції. Англія має дати відповідь в сих дінях. Словом — відповідь держав антиантанти є вже зовсім ясна.

Відомська преса звертає увагу на урядовий комітет військства заради справ, який діє відповідь на промову Бальфура і каже, що Бальфур не був би так озабочив конкретного становища осередніх держав, коли б він мав нагоду на предложенні гр. конкретного становищем осередніх держав, з того відомська преса висить, що в спірних справах, якими перед всім є: Ельзас і Лотарингія, Бельгія, мирові договори в Бересті в готові робити уступки.

Однаке держави антиантанти стоять на тім, що заява про ті уступки мусить бути зроблені перед приступленням до переговорів.

Парламентарне правительство в Німеччині?

Львів, 23. вересня 1918.

З відомості, які приносять німецька преса, виходить що там що раз більше зростає боротьба між дотеперішнім політичним курсом і партіями парламентарів більшості, які хотять здобути для парламенту рішучий голос у політиці держави. Подіктоване се змагання мотивами як внутрішньої так і заграницької природи. Німецький нарід, який несе на собі тяжіння, повинен також рішити про політику, що тим кокетчіше, що держави антиантанти не хотять говорити про мир в дотеперішніми від-

И о широким вістрям шеломи на трісці. Так на коні веселій собі він іхав назпрощані.

Іще одно в додатку скажу вам на вінець. В сагайдаку мав много чудесних стріл ловця. З насадами зі злота, і зі вмишка на піділ. Кого зранив такою, той в ній не мірився озі.

Так лицар, в полювання вертаючи, пишався. Із Ту пшерозів воїв на срібчу поспішавъ. Хто лиш його побачив, — ксна держати білі Звісав зі сіда великий медведь у Зігфрідовіх.

З коня віскочив звінно Й медведеви тут на Розпутав ноги Й морду. І ось зі всіх сгорі Залаяли пси разом, зав'язали в порожні. Зір в ліс, та тут же Й люди кругом счанили [истину]

Сподіханий тим шуком забіг у кухню звір. Кукарчуків із кухні порозгачив на двір, Всі головні розкинув, повинувратив кігти; Що спаси сиачих варільо — нараз у попіл [інша]

Панове і дружини в міські скопилися вміти. Медведі немов сказався. Король як стійко Спустити пса з приповану які де має народ. Щоб лиш білу всмирити і десь снічні бе [при

Усіх до копя визувсь, до лука, до мечі. Пускай за мітвідем; медвід на віків. Та пів було там стілько, що і стрілати сп. За те і лайка Й крики неслись по гораті білі. Медведі, злякавши, раптом від сія побігли.

Ніто, лиш муж Кагільди за ним пустивав. Махнув мечем уміло Й на місці зазрубат.

Убитого до затри несли відважно, без обмін. Хто балив це, той славу Його вже говорив. Король ловців славетні до столу воюю. Там на луці прекрасний засіло много і.

Гей, що таї назисали тих страз добрих [інші]

Пісня про Нібелюнгів.

ЧАСТИНИ З УКРАЇНСЬКОГО ПЕРЕКЛАДУ.

2) А ПРИГОДИ ХУІ, СТРОФИ 918-925.

На хвильку до Крігтальди Йде л. цар від борців. Уже і від одежі і всі світки лозіві. Повкладав на коней. — Усіх за Рен тягло. Крігтальді відмеж важко якось пр щатися було.

Свою дружину любу в уста цілує він: «Дай Боже, щоб вернув я здорові в чужих [сторін, і стріл тебе здорову! Переді мною путь. Зака назад я вернусь, то ти в рідне тут по- [будь].

Згадав тут Крігтальда, — признається не могла — Шо Гаген виє тайну Й журигись почал, По що на світ родзіться, на горенько собі. І слози короля відтій пустилися в журі.

«Оставте полювання! — сказала — сон мені Приснився зловіщний нині. Десь, мов по різниці Для кабини за каміні все гнилися і в міг Кругом почерахали квіти. Це Й привід слів [моїх.

Часі не буде зради я все блоєся щось. Ображений хтось вами, а може мною хтось... Ох! із тис що можуть зла матворті наї. Останьтесь ві мною, не йдіть! м. пане, раджу [зам!»

«Я, дорога, небавом повернуся дом. в. Також тут не вірю, хтоб ала мені хотів. Атже твої всі красні є приязні мені. Ні кризм я не відіз ні ала уїї твоїй рідин!»

«Я, Зігфойе боюся все о житті твоє. Сю місі пожмимось, немовби то тебе. Для гори пригладили Й прозав ти без спіду. Коли ти геть відіде ц, дежа тоді спіхлі війд?»

Він дорогу подругу в обійми взяв щаслив, До серця ніжно, щиро кожану притулив, і попрощався з нею, і вийшовши побіг. Ніколи не втішала вже ним живим очі своїх.

8 ПРИГОДИ ХУІ, СТРОФИ 149-171.

З коня вів гордий лицар і тут же у здогін Пустився за медведем; вже не стасеться він; З бідні Йому не вийти, бо Зігфрід, як настиг, Так і без разу живого звягів, сам справивши

[1 міг.

І до сіда признявши медведя пупко так, Щоб він не міг вкусти ві драпнути ніяк, Помчався до гурту в ини. Туди Його повів На віху всім. Веселій він був, бо Й дух у ньо [му ріс.

[гей ріг

Тай ніссаж величаво туди, де всі ловці. Мав копе добрі, споре Й широке у руці. Чудесний меч при бояці звисав аж до острів. В додатку ще на собі він мав чудозмій, здо-

ві

Ніколи ще про крашу одежду я Й не чуз. Кафтан із шовку чорний на лицареві був; З собою із шапка славна на голові була, А сагайдак в оздобах цінних ві злата і срібла.

[гей ріг

Був шхурою з пантери обшитий по боках. Від неї Й запах нісся. Ледви чи хтоб натаг Без ворота руцін лук Зігфріда тугий; Лиш він оден справлявся із ним, а лук був до-

вогній.

З некрасивих шкур видра був довгий плащ [на нім. Скрізь виложений фурром ще іншими дорогим. Чіваво паволоки там алтої було. Раз по раз ясній близько в окруж від неї світло. Гло. Йшло.

Чудесний був меч Бальмунт, який при собі мав, Так гострий і широкий, що раз у раз рубав

арки Ніжечини, тільки в представниками народу. Сі змагання мають за ціль утвогити працітельство, вложене в представників партії народництварської більшості.

Місія д-ра Лукасевича.

(У. Б.) Логане, 19. вересня 1918.

Радник українського міністерства загороджував д-ру Лукасевича інічез у суботу від Швейцарії. Діяльність, що відійшла його жіла вдовою, була вдача.

На італійському фронті.

Урядові звідомлення.

20. вересня: Бої за генецьким грецьким фронті відбилися вчора на ново. На північ від гори *Si Val Bella i Col del Rosso* удається Італійці вперти хілово в місії рози, однак протистояння наші війска відкинули їх. На заході від Асольє і в області *Ci del Oiso* відбувалося в близьких боях наступа Італійців, котрі повесли тежкі втрати. Так само відбіло неприятеля під *San Doma*.

21. вересня: Наші війска перешкодили огнем підприємствам неприятеля проги наших частин відбити відтинку *Tonale*. — В Юдікарпах, в долині *Soncèl*, коло *Mori* і на високогірній місцевості частині бої. Між Брентою і Пьяченцію слабці італійські наступи, які всюди відбілося.

22. вересня: Наші штурмові відбіли удалили на відтинок рові на *Dosso alto*, який обороювали чесько-словенські легіоністи. Більшу частину цього відтинку спікляла заслужена доля. На місцях токах італійського фронту стежні бротьби. На побережжю відпerto нові італійські наступи.

Бої на Заході.

Урядові звідомлення.

Для 20. вересня: Відпerto масові наступи.

Для 21. вересня: Атаки Італійські бій над Сонцем. На південь від Сонця стягнули ми до наших становищ передні війска, які були ще підвищені в далекі віддалені від становищ, а самим опорожнили ми також *Essigny le Grand*, *Mij Vauxillon* і *Jouy* наступили вечером по нагальному вогні неприятельські наступи. Не приятель заняв хребет горбів на захід від *Jouy*. Варочім відпerto Його.

Для 22. вересня: Під безуспішних частиних наступах в послідніх дзотах Англійці

З однією виною відчаші не квапились прийти. Коли не це, то браку не можна бути знайти. І коли поганій єднисл не крився в іх душах, не лягти встид і сором відтак на іхніх головах.

Дивлюся, — каже Зігфрід — чимало всяких страв Король прислугі в кухні подати приказав. А дж відчаші ділкись? Коли тут так гостяєтъ Ловці достойних чині, то це — немудра

благодать.

Поведіння такої, признались, я не ждав". Тут із за столу хитро король звиняється став: "Це тільки Гаген винен, що нам напітків брак. Та іх би заступити хиба чим іншим як-нс-як".

Слово з Трону Гаген: "Привіт, пане, пам, я думаю, полювання сьогодні буде там У Слескарії відправив туди візо для нас. Тож обід випити нічим. Поправлюсь винний раз".

Спасибі — каже Зігфрід — за це ван не повін. На розум мій годилось тут мати совінів" а сім. Адіріта "з медом добром. Невчинено як слід, то краще десь над Реном було зготувити обід".

Злі Гаген сіавався; "Достойні лиці! Ключі вода погожа бе ольде при горі. Щоб ти є обіжались, то я вас проводжу. Була як рада дана бордю на горе і біду.

Що спраги витяг Зігфрід всесвіт уже охляв, Справа від столу встали усіх він накаляв. Це Гагенова рада така врадливая була.

Если тут на вузак везта скоріш домів Зігфрідом у лісі позбива их завірів. Хто бачив це, гой спасив проворного ловця. Лиш Гаген був для и ого в другі фальшивини

[до кінця]

До Василь Щурат.

"Саме" віншо суне — міх, бордюх'я плю, "Іларет" — капітск в кока, меду, пукру і ріж.

вчера пополудні пішли до великого, однієї наступу. І це була переломна історія фронту на південній від Cambrai.

Під охороною густих філь вогню, англійська піхота, яку посилали танки і ескадри літаків, пішла досвіта між лісом *Oiseaucourt* і *Hargicourt* до наступу. Ми відомільно неприятельського наступу в исчи з 10, на 20, вже ся серенсси нашу оборону з отвертого терenu на схід від Ереу до старих англійських селищ *Mij Villers*, *Quisla'n* і *Bellecourt*. Коли неприятель сковив в горбів в глиб ко уставлених рядах і став наступати на наші становища, появився Його приготований оборонний вогонь нашої артилерії, піхоти і машинових кріїв. Наступ заломився перед нашими становищами. Потяг найсильнішім всінгевім обладнанню не привів наступа в друге, сідні і сей наступ розвів я цілковито. Англійці вдяглися хвилево в південному західному чисті *Villers* і *Quisla'n*, та до ліску *Qu* постопі, але наш противник викинув їх сей час звідтам. Вечером і вночі неприятель наступав дальше, однак Його відпerto. Важалі, Англійці понесли на цілім фронту тежкі втрати.

Вистава "Артистичної Горстки" і "Пресової кватири" У. С. С. Щоденна від 15. вересня до 15. жовтня. — Національний Музей, Монастирський 40. Вступ 2 К. 1 К. 555—6

НОВИНКИ.

Львів, 22. вересня 1918

— Володимир Винниченко вибраний — як член донесень з Києва — на засідання 18 с. м. головою Українського Національного Союзу.

— Виставу "Артистичної Горстки" "Пресової кватири" УСС, відвідали в неділю перед полуноччю відпоручники міністерства шляхів в Україні а також гости з Угорщини, по полуноччю прибув на виставу отаман І. Українського зу рівя скерти в живописні козачі строю. Гости були зачаровані виставою і оглядали її докладно опроводжувані її впорядчиком.

— П. дра Івана Крипякевича назначило Українське міністерство освіти приватним донцом на катедрі історії українського народу в українському університеті в Каїнці Подільській.

— Заборони. Сня інський староста а власт. комісар гр. Льюс заказав віче в справі протесту проти прилучення Галичини Східісі до Польщі визначене на 21. вересня 1918 р. о год. 12. в польські толоци "Вігоді" в Святині.

— Віднова школа в знищених громадах. Митополітичний Комітет Ратунковий бажає погодити українському населенню знищених війною громад віднові школі, зглядно тимчасовим уладженю приватної шкільної науки. В тій цілі М. К. Р. давати буде підмоги на захупно не східних шкільних приладів і книжок для незасібних дітей та подбас в мирі можливості про учительську силу для приватного навчання. Тому звертається М. К. Р. з прошенем до всіх тимущих людей у знищених війною громадах, щоби подали Йому інформацію про стан щкільного виховання у своїй громаді, про скількість дітей в шкільним віці, які не побирають в привату відносині ніякої науки, чи можливі там уладжені шкільної науки. Просимо не гаятись в відповіді, в огляді на те, що д'ло пильне а в деяких місцевостях діти в шкільнім віці вже п'ятий рік без науки.

— Українська гімназія в Золочеві Комітет приватної гімназії ім. М. Шашкевича в Золочеві отворює в домі товариства з днем 1. жовтня 1918 рік шкільний. Прийняття хлопців і дівчат від 10 до 14 літ. Оплата місячна за науку після усвоєння. Зголосуватися належить в канцелярії Вп. дра Т. Ванці між 2 і 3 год. по полуноччю.

— Повітівні пропори. Нам пишуть: В Раві руській посвячено перед війною при величавій залізі одушевленого народу, прегарний прадор "Областної Січі". Пропор сей дістався в часі війни в руки Росіян, котрі і вивезли Його як славну "воєнну" добичу в глубину Росії. Випадково удалилось сей пропор віднайти, відобрести і спровадити назад до Раві руської, де відбудеться в почаді, дія 20. вересня, о 12 годині в полуночні торжественне возвітання дого серцю кожного мілк-нца руського позитивного пропора, свідка колишньої могутності і організації сили нашого народу в ту теперішній порі. Славаймо в ряді і гуртуємо знов під власним пропором а добудемо волю і долю! І тому кожний Українець, кому не байдужна будучість долі нашого народу, той в понеділок 30. вересня не тільки сам прибуле до Раві а ще і союзни друзі приведе в собю. Збірна точка коло суду. Гаразд! — За атамана "Областної Січі" в Раві, Василь Сдельник.

— Переказ на пакунки (фрахт) кошт, є 5 яєць, або 5 яблок, кілька грушок, пригоршня сливок 11 (одну) корону. Нам пишуть: Дня 18 с. м. треба було надати мені пакунок, фрахт склепі, які обов'язані ці речі держати, я дістаю на міг. На посаду лісій відшукав я фрахт жадала від мене 5 яєць. А що іх у мене не було, то з тяжкою бідою дістав Його за 5 яблок, стільки грушок, пригоршня сливок 11 (одну) корону. Запитую Дирекцію почту Львів, чи Уряд почтовий в Рогатині обов'язаний держати значки почтові і всікі переводи? Коли так, — то чому їх не має; чи може відсутній всікі значки почтові. Жданам побираючи з 5 яєць якийсь пресент? А може це вже сідна Галичина належить до Польщі й тому таї ціна висока? — Власник посвідки надає Ч. 390.

— Ц. к. учительська жіноческа семінарія в Заліщиках буде відкрита 30 с. січня. В сім шкільним році можна вписуватися лише до приготувальної класів і на прийм рік.

— Віче в Золочеві. В понеділок 30 вересня 1918 в Золочеві в сали Тов. ім. Шашкевича почавши від години 11 перед полуноччю відбувається Повітове Наодів Віче в праві подлу Галичини і угверення українського коронного краю в Австро-Угорщині, на яке всіх Українців Золочівщини а інтелігенцію зі сіл з тим визивається щоб подбали аби як найбільше люді явілося. За повітову організацію: Д-р Юрик.

— Прогав ученик! Пере 4 місяцями зник від Львова ученик І. кл. гімн. Йосиф Рибіцький, 11 літ, бльондин в синіми очима й подовгастим лицем, в гімназіальнім убранні. Зараз після того мади Його бачти в Михайліві над Дністром. Кожного, хто знає би щось про цього ученика, проситься дуже донести сіл під адресою: Проф В. Хоміцький, Львів, вул. Вислянського 29. Всі кшти будуть в появі повернені.

Не держіть гроши у скрині,

тільки складайте їх на щадничі вкладкові книжочки в Товаристві взімн. кредиту "Дністер" у Ляшові, вул. Руська ч. 20: посилати можна почтовими переказами або чеками (складанками), які на бажане обертано висилляться. V. 1-5

Борщівщина.

Нам пишуть: Пан писар староста, занятий при приділюванні скількості цукру для працівницьких склів на села, додисує для кожного села 20 кг. більше в тим, що: "таке, що, зарахуєте 20 кг., то належить до мене".

Купці платять тому панови по 8 К. за кг. Таке трафільсько було прим. в Іванкові. Два рази віддав він писареві цукор, не отримавши навіть своїх грошей, які видав в склад. За те раз третій забравши надвишку, спокійно поїхав домів роздатати цукор бідному населенню.

Другого дня вже призначає старостинський писар громадського в Іванкові в запитом: "gdzie jest cukier?" — proszę odesłać japo, bo toż: "saskarzys". Цікаво, як випаде процес.

Що до субвенції та запомог Чортківщини, де нема половини того знищання, що в Борщівщині, вже два рази дістаете ріжкі субвенції чи зацомоги, а борщівський повіт — сана границя — де сотки людей бездомних, без одія, затримує людям евакуацію і вже по нових стараннях в нашістництві по двох місяцях голоду знову чутка, що будуть виплачувати евакуовання. А про субвенції на меблі та одіння найпотрібніші і мови нема. Писали секретарі "kwestiopnagrysz-i", позабирали по 2 К. і на тік кінець. На запит п. старости, коли дістанеться та субвенцію, показує п. староста якісі папери і каже: "Widzi p.n. był fundusz, ale już wyczerpały", і хто, та куди вчертані Його? Хто сміє Його чергати, коли гроші працюють для знищених війною на найконечніші різні? Сотки людей мешкають в військових ямах, в хатах без дахів, назігі і без стелі. А в хаті ні постелі, ні одія, Дощ — то вода погано всюди і нарід терпить тежкі недуги. А в старості "вичерпують" фрази на все інше, лише не на те, що треба, що позичини.

А приглянувшись відбудові пози, то можна не в одній писаром в працівницьким сгрінуться. От прим'ром самозваний інженер Григоріївський в Борщеві, котому повірене відбудову кількох сіл, де нема що будувати, купив собі нові коні за 12000 карбованців на те, щоб нико поїхати з міста до складу матеріалу при залізниці

БІЛЯЗОЛЬ!

— і км дороги. А матеріял, призначений для бідних людей, продає п. інженер на „гандель” чи то жаде чи богачам. На доказ того подаю факт, що сам п. староста з радником Централі відбудови в Західніх по дорозі в Скалу «ловили одну фіру матеріалу, проданого п. Григорівським на „гандель”. Мімо того п. інженер винесе своє становище, бо, як чуско, сам п. староста бойтися його протекції.

Українці, які обезпечуються в VIII. австрійській військовій феніці від і сиріт, дістають поліс однією українського Товариства військових обезпечення на життє і ренти „Карпатін” у Львові, вул. Руська ч. 18. Колиб отже хто в Українці не одержав п'яліси „Карпатін”, тільки якусь іншу, то се могло статись тільки через недогляд, тому некий повідомить про се варяз Дирекцію „Карпатін”. Зокре ма просило нашу інтелігенцію звернути увагу на с. співав і по всі вінниці, де Українець обезпечений в VIII. воєнний позичі через ц. к. австрійський в Ісковий Феніці від і сиріт, через недогляд не одержав би поліса „Карпатін”, доносити Дирекції „Карпатін”.

XII.

ІСТОРИЯ

Второк, 24. вересня 1918.
Нині: греко-кат. Теодора пр — римо-кат. Гелена.
Завтра: греко-кат. Автонома смт. — римо-кат. Клеопафа чч.

| На феніці українського Національного музею у Львові вложили пп. посли др. Вол. Бачинський 100 К. і Лев Бачинський 60 К.

| Місто вінця на домовину пок. о. Николай Боберського складає Ал. Бобровський в родину 50 К. на сирот. фонду ім. магістр. гр. Шелестіцького.

| Місто повідомлені про своє відчайдіння яке відбулось 10/Х. 1918 р. в Пілоничній, складають на фоні Метрополітічні 30 кор. Лев і Міліка в Білевічів Кедринські.

| В справі „Господарської Часописи“. Отим подаємо до відома наших передплатників, що в огляді на се, що кошти віддавані нашого органу „Господарська Часопис“ (кошти па перу, дзенку, адміністрації і ін.) в наслідок воєнних подій зросли дуже сильно, а призначені на се фонди відчайдіні і видавництво викаує налаштічно великий дефіцит, рішила го довна Рада товариства на засіданні з дня 29. серпня с. р. піднести передплату часописи в 4 К на 12 К а днем 1. липня с. р., щоб в сей стіб сіб удержти рівновагу в бюджеті товариства, призначений на видавництво нашого органу. — Краєвізвістство господарське „Сільський Господар“ у Львові, о. Тиг Війнаровський, президент; Венсль Струк, директор бюро.

| Красивий Союз для збору худоби створені відмінно, а обмеж. порукою у Львові Оссолінських 15 приймає вкладки до обороту і опрощеному їх по 4 проц. від ста. 113 з-5

| Бурштинщина і Большовеччина. Управа Господарської Торговлі в Бурштині повідомляє отсім всіх інтересованих, що дні 1. жовтня в вівторок відбудуться в домі читальні „Просвіта“ загальні збори Господарської Торговлі, не які управа просить о як найчисленіші учась.

| „Ukrainische Korrespondenz“ — український тижневник в німецькій мові. Кождій світодійний український громадянин повинен передавувати єю часопис, бо якраз тепер українські справи дуже актуальні і треба чужинців як слід інформувати про наші політичні змагання. Відповідь голова Народного Комітету др. Кость Левицький, відповідальний редактор посол Володимир Сингалезич. Умови передплати такі: річно 20 корон, піврічно 10 корон. Гроші просимо плати: Wien XVIII, Karl Ludwigstrasse 3/15. Просимо поспішити ся з замовленнями, щоб видавництво могло усталити наклад, що при теперішній дорожнечі є дуже ванже.

Порошок в трьох родах до браня білія, до шуровання деревлявих предметів і до чищення металів. Сей винахід перевезений від доси працювані середники в тій області. — БІЛЯ ЗОЛЬ єсть апрабованій п. міністерством торговлі до ч. 48855/IV ек 1918. — Оферти приймають, Wien IX, Alserbachstrasse 5/15.

554 1-4

НАДІСЛАНЕ.

ДЕНТИСТ
Д-р Ф. ГРУБЕР
Станиславів — Бельгійського ч. 8.
Техніка в золоті, платині, кавчуку.
444 9-?

АДВОКАТ
Д-р СТЕФАН БРИКОВИЧ
відкриває в Тернополі адвокатську канцелярію
при вул. Коперника 18. (партер). 178 17-?

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто знає що про Александра Чернєцького — рідного 21. турецького стрілецького полку — 3 бригади, 2 роти, який попав в полон до Австро-Угорщини 25 грудня 1915 — вочіть ласкано подати містку на адресу: Ст. Потоцькі Е. Ж. Д. Телеграф — Альянс. Якінчі Горкаленко Александер Чернєцький в родом села Петрованівка — Таврійської Туб. Вердинського Уїада. 551 2-3

ОГОЛОШЕНЯ.

Пошукую інструктора до двох хлопців в IV. і V. кл. гімн. Рефіктанті висить подати услів'я під адресою: Іван Годованський Германів, п. Миколаїв ad Gal. 558 2-3

Пошукую учительним для павички, сейчас, на рік шкільний 918-19 до изуки (VII. кл.). Пожадаючи винайти фортеця, до днінні пічатків. Рефіктанті висить подати услів'я на адресу: о. Омелян Давидович, Тартаків, п. п. в місці повіт Сокаль. 516 5-5

Інструктор до узення II. і учениці IV. кл. гімн. віднайдеться в домі священика гарни і відрова окоплиця, недалеко і добре почути до Львова) під вуже корисними услів'ями ВП. П. академіки, зважчі сровадчі хор, можуть першество. Зголосення під „Музикальні“ до Адміністрації часописи. 531 3-3

Інструкторки(в) для дівчат в IV. народної і V. кл. середньої глядає о. Іа. Гриньшин в Малій, п. п. Риботачі. 500 1-2

Пошукую інструктора(ки) до 3-х дітей. Удержані з помешканем крім того 100 К місячно. Найстарша дитина до 2-ої відповідно — Стоніцкий, Задіс, п. Герциківка. 563 1-3

Потрібна зараз машиністка до адвокатської канцелярії у Львові. — Услів'я дуже добре. — Зголосення в Адміністрації. 559 1-4

Х. Звичайні Загальні Збори повітого товариства ГОСП. іред. „Віра“

стов. зар. з обм. пор. в Жовтів, відбудуться дні 8 жовтня 1918 о год. 12 в пол. в комнатах стоварищення зі співуючими порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з послідніх Загальних зборів.

2) Справовдання Дирекції з діяльності стов. за рік ади. 1917.

3) Справовдання кмісії контролю і уделення в абсолюторії.

4) Вибір Ради надавираюча.

5) Вибір комісії ревізійної.

6) Розділ чистого зиску за р. 1917.

7) Внесення і запити.

Коли о год. 12 в полуд. не збереться статутом вимаганий комплект членів, відбудеться другі загальні збори того самого дня, о год. 1 по-половині в льоках стоварищення, з тим самим порядком нарад, котрі будуть рішати без огляду на скількість присутніх членів (§ 33 ст.)

Маєкозий білян: за р. 1917 є виложений в льоках стоварищення в гідинах урядових, не члені можуть його переглядати. (§ 44 і 49 ст.)

548

Рада надавираюча.

Від 16. IX. до 16. X. 1918.

МАЛЮНКІВ І СВІТЛІН

„Артистичної Гостині“ і „Преової Квати“
Українських Січових Стрільців,
— Національний Музей
ул. Михайлівського 40. Львів.

Деньги від 10--6.

Вступ 2 К., для школи молодіжі і військової місії 1 К.

Інструменти(в) для двох дівчат а 4 кл. народої п. к. середньої школи глядає о. ів. Гриньшин в Малій п. п. Риботачі.

541 2-

Дуже практичний
Календар на 1919 і початок 1920 р.

з коротким церк. устаном і літер. даде-
ном по 3 К висилає: др. Застирець, Львів
св. Зофії 20. (запитувати адресу) і спи-
тись, бз Календар вичерпуючий. Висилає ся та-
кож дуже інтересну драму „Міні“ по 3 К
„Отовдання“ гуморески невеличкі по 3 К. Пра-
мумерата „Бблістени“ для родин і ді-
рослої молодіжі 12 К. Четвертий випуск „Пол-
зані“ юзилія проф. МАСЛЯКА, друкується. Для
віде вийде Історія укр. літератури, збірники дра-
повісті і ін.

552 2-

АНТІН ОПРИСК

майстер столярський
має частину повідомити що є чотирілітній
и присутності отворив поновно свою робітні
при вул. Ходорівського ч. 7 (бічна Ламри)
Поручав ся ласкавим взглядом П. Т. Сусід
пости.

542 2-

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА
Едварда Трусевича

радника двора
субститута бл. п.

Івана Сас Комарницького

Львів, вул. Слов'янського 6.

інтервіює в сроках о відшкодуванні з мі-
нінні виявлені і воєнні убийства. (47-)

ДВОХ ХЛОПЦІ ДО ПОСИЛКИ

прийме Друкарня „Діла“. — Відомо в Канцелярії Друкарні, — Львів, Ринок ч. II. пов. від 8—12 год. перед пол. і від 1 по-півдні.

543 2-

Передплата на Україн

Річно	56 карбованці
Піврічно	28 "
Чвертьрічно	15 "
Місячно	5 "
Поодиноке чиоло 40 шагів.	

З книгарні „Діла“, Далі, Ринок ч. 14